

Podnieś sztandar swój, Syonie

58

A D E7 A

1. Pod - nieś sztan - dar swój, Sy - o - nie, do stóp Pa - na krok swój zbliż.
 2. Ty - siąc - le - cia wscho - dzą blas - ki, te zwia - stu - ny przy - szłych chwał,
 3. I za - kwi - tnie wiecz - na wios - na, zni - kną tros - ki, zni - knie ból,
 4. Chwa - ła Zbaw - cy, Ba - ran - ko - wi, za za - stu - gę Je - go ran!

A D E7 A

Ser - ce two - je wia - rą pło - nie, a sztan - da - rem Two - im krzyż.
 i przy - no - si świa - tu łas - ki Ten, co za nas ży - cie dał.
 gdy się zja - wi wieść ra - dos - na, że już rzą - dzi Zbaw - ca Król.
 Chwa - ła Pa - nu i Kró - lo - wi, że wy - peł - nił Bos - ki plan.

A D A E

Już zbli - ży - ła się go - dzi - na, trze - ba Praw - dę świa - tu nieść;
 Rze - ki ży - cia czys - te wo - dy spły - ną fa - lą na ten świat,
 I świat wieś - ci tej wy - słu - cha, ja - ko łas - kę przyj - mie ją,
 Chwa - ła Oj - cu, cześć, Je - ho - wo, żeś nas u - mi - ło - wał tak,

1. świa - tu nieść;
2. na ten świat,
3. przyj - mie ją,
4. u - mi - ło - wał

A D A E7 A

już Kró - le - stwo się za - czy - na, głos - my tę ra - do - sną wieść.
 bło - go - śła - wiąc wsze na - ro - dy Cia - łem Pań - skim ty - siąc lat.
 a wraz z Kró - lem Sy - on du - cha bę - dzie speł - niał wła - dzę swą.
 żeś dał Zbaw - cę, swo - je Sło - wo i krzyż, od - ku - pie - nia znak.